

Bij deze wil ik het voorstel doen het gedicht: Dit Hogeland te bestempelen als het officiële gedicht voor de gemeente Het Hogeland.

Dit Hogeland

Uitgestrekte vergezichten met oneindig groene weilanden
Machtige wolkenluchten die verrijzen boven het wad
Maar ook dorpen van weleer met een kerkepad.
Met achter de dijk omgeploegde akkers door noeste handen

Verlies ik mij in dit ooit verdronken land bij nacht en ontij
Wij bouwden wierden op Het Hogeland zodat niemand ons vergat
Hoog en droog staan wij nu zij aan zij en gaan prat
op eeuwen trotseren van storm en vloed en weten ons vrij

dit Hogeland, van onze voorouders, is uit de klei herrezen
vastberadenheid staat op onze verweerde gezichten te lezen
om samen op weg te gaan naar een toekomst aan de horizon

nu staand op de dijk zien wij hoe ons Hogeland overwon
dit Hogeland, ons thuis dat lang geleden begon
geprezen om haar ruwe bolster, is om trots op te wezen

Dit Hogelaand

Oetzicht op gruinlaand. En t ind nait te roaden,
machtege wolken, swoar boven t Wad,
dörpen oet veurtied mit kerkgangerspoaden;
stoef achter diek riept op baauwlaand n schat.

Bie naacht en ontied beleeft men d'histoire
vaaileg op n wier, mit haart veur mekoar.
Wees t Hogelaand traauw. Nait kört van memorie;
swoar was t pockeln tegen t zölte gevoar.

Dit Hogelaand kwam op kloeten deur d'öllen,
Eernsachteg swoor we: 'Dit laand wil we höllen'.
t Gruit noar n toukomst: veur nijen, veur ons soam.

Stoand op de diek herbeleef we t strieden ...
Ons Hogelaand: 'Höllen van', kìn t nait lieden;
raauw kìn we roupen, mor zaacht is dien noam.

Omwaarken in t Grunnegs: